

antifa★base

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά

τεύχος #30 / οκτώβρης-νοέμβρης '18

ΤΑ ΒΡΑΔΙΑ ΜΑΣ ΩΡΑΙΑ

ΜΕ ANTIFA ΠΑΡΕΑ!

INTRODUCTION

Το έντυπο που κρατάς το βγάζουμε εμείς που είμαστε στην αντιφασιστική συνέλευση αυτονομης antifa. Τα έξοδα τα βάζουμε από την τσέπη μας και το μοιράζουμε σε σχολεία σε όλη την Αθήνα γιατί θέλουμε να μοιραστούμε τις απόψεις μας, τις σκέψεις μας, τις αντιφασιστικές ιδέες μας με όσους νιώθουν πως δεν χωράνε εκεί έξω. Δεν χωράνε εκεί που βασιλεύει η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά. Να τις μοιραστούμε με κόσμο που θα συμφωνήσει και θα χαμογελάσει κρυφά και θα πει ναι ρε, δεν είμαι μόνος. Δεν είμαστε μόνοι μας. Και δεν το βουλώνουμε με τίποτα. Είμαστε antifa!

**αν κάτι σου φανεί ενδιαφέρον,
στείλε κάνα mail να μας το πεις στο:**

autonome.antifa@yahoo.com

antifa HIPHOP LIVE
+ open mics

SYMPLEGMA
DROMOU
LGS

Sat
15
Sept
20:00
ΧΑΛΑ
ΝΑΡΙ

Παρκάκι
συνοικισμού
(Οδός Αηλείου
& Μ.Ασιας)

*Οι παραπάνω θέσεις για θέσεις
στην οδό Μ.Ασιας στην
Κηφισιά από ομάδα "Ραβδί"

antifa xalandri

Μουσική για την γειτονιά
15/9/18

antifa on the streets

Antifa σημαίνει πολλά. Σημαίνει και να βρεθούμε. Όλοι και όλες εμείς που μας γυρνάνε τα άντερα με τους ναζί και τους μπλε φάρους. Γκραφιτάδες, χιηγοπάδες, πάνκισσες, πλατειακοί και πάει λέγοντας. Να βρεθούμε και να βροντοφωνάξουμε πως είμαστε μαζί και πως οι γειτονιές μας θα 'ναι πάντα αφιλόξενες για φιλήσυχους νοικοκύρηδες, για φραγκάτους κυριλέδες, για μπάτσους και φασίστες. Το κάναμε στις 15 του περασμένου Σεπτεμβρίου στα Βόρεια, με πρωτοβουλία του antifa xalandri. Θα το ξανακάνουμε κι αλλού.

REALITY BIT

Επιτρέπεται το πάρκινγκ

Και επισήμως σχολές πάρκινγκ θα διατηρούνται για όσους δε θέλουν να πάνε κατευθείαν να δουλέψουν ή να πάνε φαντάροι, μας είπε πρόσφατα ο Γαβρόγλου. Μετά το λύκειο μπαινεις χωρίς εξετάσεις και είσαι άρχοντας. Με το χαρτί που θα πάρεις θα μπορείς να τυλίγεις τα σουβλάκια στο γυράδικο της γειτονιάς -ό,τι θα έκανες και αν δεν πήγαινες στη σχολή δηλαδή. Έτσι οι αληθινές σχολές θα ξεμπαζωθούν και θα πηγαίνουν τα παιδάκια αυτών που είχαν λεφτά να τα πάνε φροντιστήρια. 'Ωπα - πάλι για ταξικό πρόσημο μιλάμε και καρφωνόμαστε...

Κυνισμός στο κόκκινο

«Αν ήξερα ότι θα γίνονταν όλα αυτά δεν θα ανακατευόμουν»,είπε ο ένας από τους δύο δολοφόνους του Ζακ Κωστόπουλου στους δημοσιογράφους. Νόμιζε ότι ήταν άλλος ένας πρεζάκιας που κανείς δε νοιάζεται γι αυτόν. Πως άμα τον σκότωνε δε θα γινόταν και τίποτα. Αν ήξερε οτι δεν ήταν τσάμπα να τον σκοτώσει, δε θα το έκανε. Και αυτή ακριβώς είναι η επιτομή της θρασυδειλίας των μικροαστών, των υπόλοιπων φασιστών και των μπάτσων συμμάχων τους. Όσο είναι τσάμπα σπάνε, μαχαιρώνουν, κραυγάζουν, δολοφονούν. Αν συνειδητοποιήσουν ότι μπορεί να έχει συνέπειες, τότε κλαψουρίζουν, παρακαλάνε, φιλάνε χέρια και γονατίζουν. Ό,τι κάνουν όλα τα σκουλίκια δηλαδή.

(Για κάποιους) τα πράγματα πάνε καλά

Αυξήθηκαν κατά 10% οι εγγραφές στα ιδιωτικά σχολεία φέτος, μας λέει περηχάρης ο πρόεδρος του συνδέσμου Ιδιωτικών σχολείων. Μειώθηκαν επίσης αυτοί που χρωστάνε. Πώς γίνεται αυτό όταν βλέπουμε τα πάντα γύρω μας -από τον βασικό μισθό μέχρι τις συνθήκες εργασίας- να έχουν γίνει ίσωμα; Μα ακριβώς με αυτό τον τρόπο! Αυτοί που μας λένε «δε βγαίνω έχει κρίση πάρε τέσσερα κατοστάρικα μισθό για δεκάωρο», μετά πάνε στη σχολή μωραίτη και σκάνε δέκα χιλιαρικάκια το χρόνο για να κάνει κοπάνες το βλαστάρι τους χωρίς να μένει στην ίδια τάξη. Και το παραμύθισμα συνεχίζεται...

Σύνει και ντε ότι δεν υπάρχουν φασίστες.

ΕΣΥ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΣ ΑΚΟΜΗ;

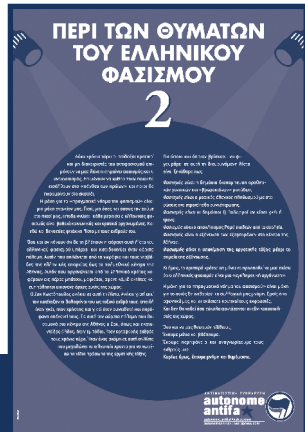
Σύμφωνα με την πιο mainstream (κρατική και μη) άποψη ο φασισμός είναι απλά μια γραφική εγκληματική οργάνωση, η οποία χτυπήθηκε από το «αντιφασιστικό» κράτος και δικάζεται τα τελευταία 5 χρόνια. Καλώς εχόντων των πραγμάτων οι κακοί ναζί θα καταδικαστούν, θα τιμωρηθούν και θα θαφτούν μαζί με τις δικογραφίες τους στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Όλα εντάξει μέχρι εδώ; Ε, ναι όλα εντάξει. Το μόνο που απομένει είναι να μπει κι ένας καθωσπρέπει ορισμός, για τον φασισμό και το τέλος του, στο βιβλίο κοινωνιολογίας της Γ' Λυκείου (αν δεν έχει μπει ήδη δηλαδή) και θα ζήσουμε ξαφνικά όλοι σε έναν κόσμο αγγελικά πλασμένο.

Όμως προσοχή, βασική προϋπόθεση ώστε να ισχύει ο ορισμός αυτός είναι να μην βλέπεις, να μην ακούς και να ξεχνάς.

Να ξεχνάς ότι φασισμός είναι οι σχέσεις μαφίας- αστυνομικού τμήματος Αγ. Παντελεήμονα και μικροαστών μαγαζατόρων της περιοχής.¹

Να ξεχνάς πως φασισμός στο τρίγωνο Ομόνοια - πλατεία Βάθης - Μεταξουργείο είναι οι «εξαφανίσεις» του κατώτερου κομματιού της εργατικής τάξης να ξεπερνούν σε αριθμό τις εξαφανίσεις ανθρώπων στο περιβόητο τρίγωνο των Βερμούδων.

Αφίσες που κολλήθηκαν στην πόλη από τη συνέλευση **αυτοnome antifa** τον μήνα Οκτώβριο.

Να ξεχνάς ότι φασισμός είναι η μαζική εξόντωση των εξαρτημένων στο κέντρο της Αθήνας. Η δημόσια διαπόμπευση οροθετικών - γκει - τρανς και παραβατικών ατόμων. Τον εγκλεισμό της πολυεθνικής εργατικής τάξης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης την ώρα που το ελληνικό κράτος και οι ντόπιοι νοικοκυραιοί μάχονται για τα ευρωπαϊκά κονδύλια που τους συνοδεύουν.

Δεν τελειώσαμε με τους φασίστες.

Γιατί οι φασίστες δεν είναι η εγκληματική οργάνωση που παζαρεύει με τη δικαιοσύνη πως θα τη σκαπουλάρει. Οι φασίστες είναι κομμάτι της σάρκας αυτής της κοινωνίας. Είναι οι ιδέες, οι τρόποι οργάνωσης και οι πρακτικές που φτιάχνουν για λογαριασμό τους τα αφεντικά και οι σιχαμένοι τους σύμμαχοι όταν πετάνε την εργατική τάξη στα σχοινιά και ετοιμάζονται για πόλεμο.

Ναι, δεν έχουμε τελειώσει ακόμα με τους φασίστες. Τους βλέπουμε στις φάτσες των γειτόνων μας, τους ακούμε στα λόγια των αφεντικών και των δασκάλων μας, στα κομμένα μας μεροκάματα, στα ορατά και αόρατα συρματοπλέγματα της πόλης, στην διευρυμένη υποτίμηση της τάξης μας. Και στήνουμε τα αναχώματά μας.

¹ Βλέπε τεύχος #27, «Γιατί δεν ξεμπερδέψαμε ακόμα από τους φασίστες.» (Μπορείτε να βρείτε όλα τα τεύχη του **antifa base** στο site της συνέλευσης **αυτοnome antifa**: autonomeantifa77.wordpress.com)

Στο διάολο π στο διάολο τ

Το ζήτημα της ονομασίας του κράτους της Μακεδονίας απασχολεί τον δημόσιο λόγο εδώ και κάποιους μήνες με την συνηθισμένη επιχειρηματολογία που χρησιμοποιείται στα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής: ένα γειτονικό κράτος απειλεί την εθνική κυριαρχία του ελληνικού κράτους. Οπότε στη συγκεκριμένη περίπτωση το ζήτημα της ονομασίας είναι, απ' ό,τι μας λένε, ζήτημα όλων μας.

Αυτό το τελευταίο είναι από μόνο του εξοργιστικό. Την στιγμή που οι μισθοί έχουν πιάσει πάτο και οι δουλειές θυμίζουν κάτεργο, την στιγμή που οι μπάσοι έχουν κατακλύσει τις γειτονιές για να μας τη σπάνε, που τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ξεχειλίζουν από φυλακισμένους μετανάστες, που τρώμε στη μάπα θρασύδειλους ναζί είτε με αφορμή τα μακεδονικά συλλαλητήρια είτε άλλες μαλακίες, που η κρατικά οργανωμένη υποτίμηση της εργατικής τάξης παίρνει συνεχώς νέες μορφές, εμείς, λένε, πρέπει να νοιαζόμαστε για την ονομασία.

Σα να μην έφταναν όλα αυτά, προσπαθούν να μας πείσουν, όλους όσους βλέπουμε την επιθετικότητα του ελληνικού κράτους στο εσωτερικό να στρέφεται εναντίον μας, ότι το ίδιο το ελληνικό κράτος που οργανώνει την υποτίμησή μας, όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις βρίσκεται πάντα σε θέση άμυνας απέναντι σε επιθετικούς γείτονες. Η αντιστροφή της πραγματικότητας που λαμβάνει χώρα μπροστά στα μάτια μας είναι καθολική. Το κράτος

η Μακεδονία, κι η πατρίς!

της Μακεδονίας, μας λένε, επιβουλεύεται τα εθνικά μας δίκια, ενώ το ελληνικό κράτος από το 1991, όταν και δημιουργήθηκε το κράτος της Μακεδονίας, διεξάγει μια εντελώς επιθετική εξωτερική πολιτική εναντίον του, η οποία περιλαμβάνει εμπάργκο, βέτο για την είσοδό τους στο ΝΑΤΟ, χρηματοδότηση εθνικιστικών μακεδονικών συλλαλητηρίων με τη συμμετοχή εκατομμυρίων το 1992 και χιλιάδων το 2018, και τώρα τελευταία την απαίτηση να αναθεωρήσουν το Σύνταγμά τους για να πετύχει η συμφωνία της ονομασίας τους σε Βόρεια Μακεδονία.

Το ελληνικό κράτος ακολουθεί εναντίον της Μακεδονίας την πάγια και επιθετική εξωτερική του πολιτική, ίδια με αυτήν που διεξάγει εναντίον άλλων γειτόνων του, όπως η Αλβανία και η Τουρκία. Αυτή η πολιτική έχει διεξαχθεί και διεξάγεται με διπλωματικά και στρατιωτικά μέσα, σκοπό έχει την πίεση των γειτονικών κρατών και εκμετάλλευση των αδυναμιών τους, σε μια προσπάθεια εδραίωσης της ελληνικής κυριαρχίας σε κομμάτι των Βαλκανίων, του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου. Ταυτόχρονα, κάθε εξωτερική πολιτική είναι ένα κάλεσμα στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους για συσπείρωση με τους κρατικούς σκοπούς προς κάθε λογής πατριώτες και λοιπά καθάρματα. Αυτούς που συναντάμε καθημερινά στις γειτονίες μας. Τις γειτονίες αυτές που δεν θα τις αφήσουμε αμαχητί στους κανίβαλους. Δεν μας παίρνει να κάνουμε αλλιώς.

STRAIGHT OUTTA ΠΗΓΑΔΑ

Επεισόδιο: Οι καυτές συνομιλίες...

Σε περίπτωση που (δικαίως) το έχετε ξεχάσει, θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι τη στιγμή που γράφεται αυτό το κείμενάκι βρίσκεται σε εξέλιξη η περιφημη δίκη όπου η Χρυσή Αυγή δικάζεται ως εγκληματική οργάνωση. Σύσσωμη η αριστερά υποστηρίζει ότι αυτή είναι κάτι σαν την τελική μάχη με τον φασισμό, φυσικά όποιος έχει στοιχειωδώς αντιφασιστικά αισθήματα και δεν είναι κρατικός υπάλληλος καταλαβαίνει ότι οι αριστεροί μόνο μαλακίες μας λένε.

Έχει όμως και αυτή η δίκη τη φάση της. Για παράδειγμα διάφορες τηλεφωνικές συνομιλίες μεταξύ χρυσαυγιτών έχουν κυκλοφορήσει στο διαδίκτυο και επίσης αποτελούν μέρος της δικογραφίας. Το συμπέρασμα που κατά τη γνώμη των αριστερών φίλων μας προκύπτει απ' αυτές είναι ότι αποδεικνύεται η ναζιστικότητα της οργάνωσης, η παραστρατιωτική της δομή και άλλα τέτοια τρομακτικά. Για πάμε να δούμε λοιπόν μερικά highlights:

Νίκος Αποστόλου (απο ΧΑ Πειραιά) με άλλον χρυσαυγιτή:

-Είμαστε μια ομάδα καλή, 15 άτομα, μάλλον θα δουλέψουμε στο Caratela τώρα...

Σωτήρης Δεβελέκος με τον πατέρα του:

-Τι μαλακίες είναι αυτές που έλεγες για τα σουγιαδάκια, ότι τάχα τα 'χω από μικρός...

-Θα μπορούσαν να χρεωθούν στη μάνα σου όμως.

-Να χρεωθούν! Η μάνα μου θα αλλάξει την κατάθεσή της και θα τα πάρει όλα αυτή στο εφετείο...

Σωτήρης Δεβελέκος με την μαμά του:

-*Λοιπόν τελεσίγραφο ακούεις;*

-*Δεν θα μου στέλνεις εμένα τελεσίγραφα και τελεσίδικα. (...) Καλη συνείδησα, καθάρματα!*

-*Σου μιλάω, σου μιλάω, στον τάφο του αδερφού σου θα χέσω!*

Σωτήρης Δεβελέκος σε αστυνομικό:

-*Να μείνω ήσυχος, θα με έχεις ενημέρο;*

-*Ναι, ναι, στον βαθμό που μπορώ να μιλήσω, να μην καρφωθώ, εννοείται, όπως πάντα...*

Νίκος Αποστόλου για πρώην χρυσαυγίτες που έχουν ρουφιανέψει:

-*Θα τους γαμήσουμε ρε, θα φάνε χαστούκια όταν ανέβω. Τους έχω πάρει τηλέφωνο όλους αυτούς τους διωγμένους και μου κλαίγονται «όχι, Νίκο και όχι, Νίκο», τους λέω θα ρθω εκεί και θα σας πω, κάποιος θα μιλήσει, δεν υπάρχει περίπτωση...*

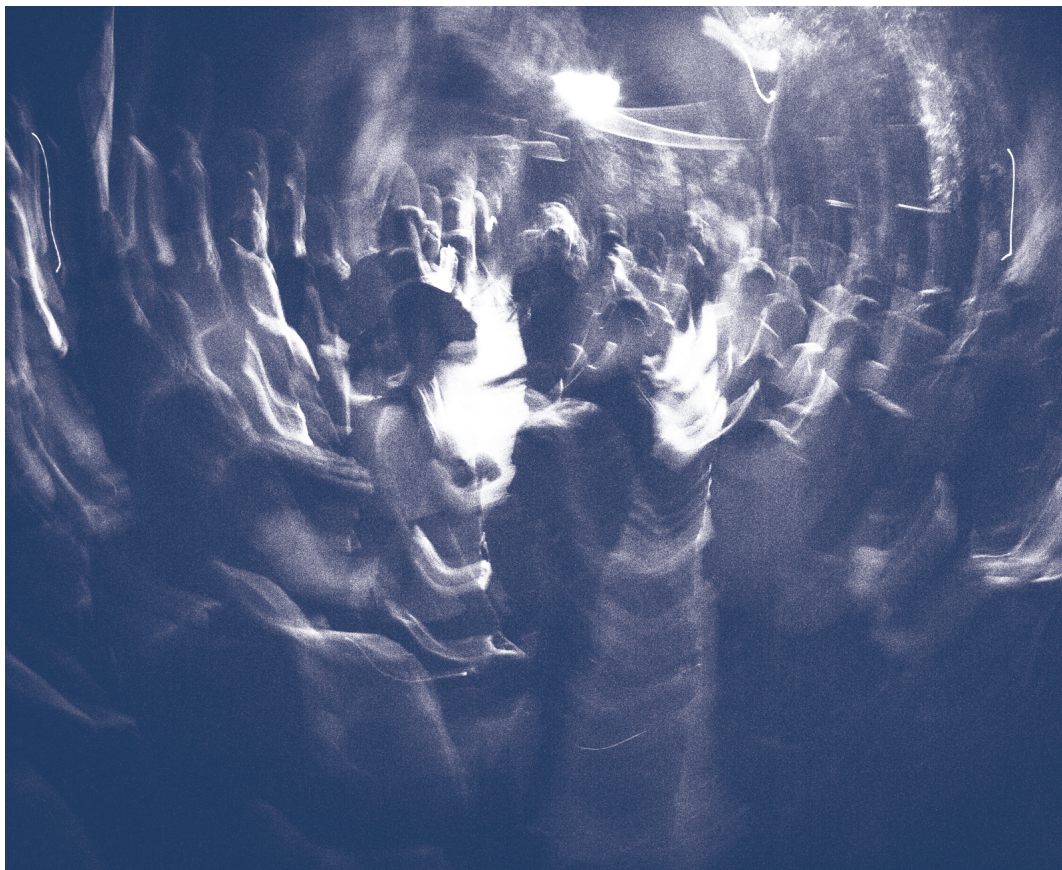
Προφανώς οι διάλογοι είναι πολλοί και δεν έχουμε εδώ χώρο για να παραθέσουμε άλλους, άλλωστε είναι όλοι διαθέσιμοι στο διαδίκτυο για όποιον ενδιαφέρεται.

Έστω και από αυτά τα μικρά ενδεικτικά αποσπάσματα γίνεται εμφανής η παραγμένη ψυχροσύνθεση ενός χρυσαυγίτη: φιλοδοξίες για επαγγελματική αποκατάσταση σε κλωτόμπαρο και φιλικά πάρε δώσε με την αστυνομία. Ύψος γεμάτο ψευδαισθήσεις μεγαλείου και μούσκουλα γεμάτα κρεατίνη. Όταν τα πράγματα στραβώσουν (όπως φαίνεται από τους αγχωμένους διαλόγους που ακολούθησαν μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και τις συλλήψεις διαφόρων από αυτούς) η συνταγή είναι παλιά και δοκιμασμένη και είναι βασικά αυτή που αρμόζει σε ρουφιάνους: δίνουν ο ένας τον άλλο μπας και την γλυτώσουν, φορτώνουν τα μαχαίρια στην μαμά τους και καταλήγουν να τη βρίζουν γιατί ούτε αυτή δεν τους αντέχει τέτοια θρασύδειλα σκουλήκια που είναι! (δεν τους γουστάρει ούτε η μάνα τους που λέει και ο λαός...). Στο τέλος θα απομείνει ο πιο ρουφιάνος, ο πιο κρατικός υπάλληλος, αυτός με τα καλύτερα κονέ. Μέχρι να εμφανιστούν οι επόμενοι άξιοι συνεχιστές. Γιατί αναμφίβολα, η κοινωνική φιγούρα του «νεοαζι!» δεν είναι καθόλου σπάνια στα μέρη μας.

Η στήλη είναι μια ευγενική χορηγία της εταιρίας:

Το πρωινό ξυπνητήρι είναι πιο σκληρό κι απο σφαλιάρα στα μούτρα. Δεν έχει σημασία αν σε περιμένει σχολείο, δουλειά ή οποιαδήποτε άλλη μαλακισμένη υποχρέωση. Το πρωινό ξυπνητήρι είναι πάντα αβάσταχτο. Και πάντα τη στιγμή που ανοίγεις τα μάτια και πρέπει να τα ξεκινήσεις όλα πάλι απ' την αρχή σκέφτεσαι το ίδιο: «Καινούρια μέρα, ίδια σκατά».

Στην πορεία όμως κάπου βρίσκεις το κουράγιο να την παλέψεις. Να υπομείνεις το κράξιμο που είσαι αδιάβαστος, να κάνεις πως ενδιαφέρεσαι για τις μαλακίες των καθηγητών, να υποκριθείς πως βάζεις τα δυνατά σου στη δουλειά, να φέρεις βόλτα τη βαρεμάρα στις ουρές του σουπερμάρκετ και των δημόσιων υπηρεσιών. Το βρίσκεις το κουράγιο. Και δεν σ' το δίνει ούτε η αγάπη σου για τα Αρχαία Ελληνικά στις οκτώ το πρωί, ούτε η χαρά της εργασίας, ούτε η έξαψη του να ξηλώνεσαι για να πληρώσεις λογαριασμούς.

Οι δικοί σου σ' το δίνουν. Κι οι δικές σου. Τα πειράγματα κι οι κοροϊδίες πίσω απ' την πλάτη του καθηγητή ή του αφεντικού. Οι καφούρες που σιγοβράζουν αθόρυβα. Οι τράκες απ' τον άτυχο που έφερε πακέτο, οι

ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ!

πειριστικές όταν δεν παίζει φράγκο ούτε για κρουασάν, οι κοπάνες κι οι τσαμπουκάδες. Οι ιστορίες από όμορφα βράδια που ειπώνονται ξανά και ξανά μέχρι να γίνουν μύθοι και θρύλοι.

Εκείνη η φορά που είχατε γίνει όλη η παρέα κομμάτια και την επόμενη κανείς δεν μπορούσε να θυμηθεί πως γύρισε σπίτι. Εκείνη η φορά που 'χατε φτιάξει ένα αξεδιάλυτο κουβάρι από ψέμματα για να παραμυθιάσετε τους γονείς και να μείνετε έξω ως αργά. Εκείνη η φορά που είχατε βγει για βάψιμο και καταλήξατε να παίζετε κρυφτό με ένα μπατσικό σ' όλοκληρη τη γειτονιά. Εκείνη η φορά που είχατε καταφέρει να ξεγλιστρίσετε απ' τον σεκιουριτά στο ρουχάδικο κι είχατε φτιάξει φανταχτερή γκαρνταρόμπα για τη βραδινή έξοδο στο τσάμπα. 'Όλες αυτές οι φορές που ήσασταν όλοι και όλες μαζί κι είχατε γραμμένους τους πάντες και τα πάντα.

Το ξυπνητήρι ουρλιάζει σαν τρελό κι εσύ απελπίζεσαι για μια ακόμη μέρα. Αλλά στην πραγματικότητα το ξέρεις ότι και σήμερα θα το βρεις το κουράγιο. Αυτοί μπορεί να έχουν ξυπνητήρια. Εμείς όμως έχουμε ο ένας τον άλλο. 'Εχουμε τις νύχτες.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΠΑΤΙΣΣΙΑ

Καιρός ήταν!

Αυτή εδώ η κωλοχώρα είχε τη δεκαετία του '90 την τύχη να αποκτήσει ένα σημαντικό πληθυσμό μεταναστών εργατών κι εργατριών. Από πρώτοι στη λίστα για χρεωκοπία και ΔΝΤ τη δεκαετία του '80, οι Έλληνες και το κράτος τους καρβάλησαν το κύμα της ανάπτυξης στην πλάτη αντρών και γυναικών από τα Βαλκάνια και τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Παρόλα αυτά έτσι μεταμορφώθηκαν και απέκτησαν ενδιαφέρον και ζωή μέχρι πρότινος ασήμαντα κωλοχώρια, πόλεις και οι γειτονιές τους. Οι γειτονιές μας έγιναν επιτέλους πολυεθνικές. Αποκτήσαμε φίλες, γκόμενους, συναδέλφισσες και συμμαθητές με περίεργα ονόματα και μαζί ένα κάρο λόγους να μισούμε τους μπάτσους, τους ρατσιστές, τα αφεντικά και τους ρουφιάνους τους.

Μια γειτονιά που αντιπροσωπεύει απόλυτα αυτή την μεταμόρφωση της ελληνικής κοινωνίας είναι τα Πατήσια. Μεγαλώνοντας μέσα στη συκοφαντία και τη δυσφήμιση, εξαιτίας αυτών ακριβώς των χαρακτηριστικών, το να είναι κανείς Πατησιώτης κουβαλάει μια ιδιόμορφη περηφάνια. «Ζήσαμε πόλεμο χωρίς βομβαρδισμένα

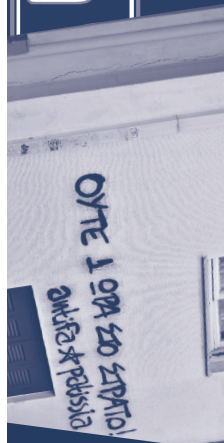

τοπία» όπως είπε κάποιος και αυτό μας έχει φέρει στους καιρούς της κρίσης, και του πανικού που κουβαλάει, να μην πέφτουμε απ' τα σύννεφα. Είδαμε τον ελληνικό φασισμό να ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια μας προτού να είμαστε σε θέση να του δώσουμε όνομα και σίγουρα πολύ πριν τον «ανακαλύψουν» το κράτος, τα media και η αριστερά στη σκατόφατσα της Χρυσής Αυγής.

Τον τελευταίο χρόνο στα Πατήσια δίνεται χωρίς τυμπανοκρουσίες μια μάχη. Τοίχο τον τοίχο και στενό το στενό οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι του antifa patissia βοηθούν τη γειτονιά να δείξει αυτό που είναι: antifa! Οι τοίχοι γεμίζουν συστηματικά με antifa συνθήματα. Από το καλοκαίρι τυπώθηκαν, μοιράζονται και κολλιούνται antifa αυτοκόλλητα. Ακολουθούν κι άλλα. Stay tuned!

Για πληροφορίες, γνωριμία, απειλές:
antifapatissia@gmail.com

Ράσο με μάσκα, εικονα παναγιας, κώλος και δίχαλο.
Πάρτε μια βαθιά ανάσα – ασαχχ!! Μύρισε καλοκαι-
ρινός μικροαστός! 'Αντε παιδιά, και φέτος ακόμα πιο
γελοιοι –αν και ο πήχης είναι ήδη πολύ ψηλά...!

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη από το τελευταίο Μακεδονικό
συλλαλητήριο στην Θεσσαλονίκη, στις αρχές του Σεπτεμβρίου.